

[Hassing-Jørgensen.]

Over for det ærede Medlem Hr. Prieme skal jeg derimod sige, at det forekommer mig, at det Ændringsforslag, som er stillet af det ærede Medlems Parti, er ikke saa lidt venligere end det ærede Medlem personlig synes at være over for Regeringsforslaget. Jeg har forud bestemt mig til, at jeg vil rose det Ændringsforslag, som er stillet af Det konservative Folkeparti, at jeg vil anerkende det som indeholdende en Bestræbelse for at nærme sig til Regeringens Synspunkt og understrege, at det betyder en principiel Tilslutning til Forslagets Formaal, og deri ser jeg en betydelig Værdi. Desværre har vi ikke kunnet naa til saadan Enighed, at vi har kunnet gøre en fælles Indstilling, og jeg vil gerne ganske kort omtale de Divergenser, der nu særlig foreligger.

For det første har man ment fuldstændig at kunne udelade enhver Anmeldelsespligt. Jeg har tidligere gjort Rede for, at den Indskrænkning af Anmeldelsespligten, der har fundet Sted, efter min Mening er saa betydelig, at den sandsynligvis kun vil ramme forholdsvis faa Virksomheder. Det, der her er Tale om, er da særlig Ulejligheden, thi der er ikke noget som helst til Hinder for, at den overvejende Del af de Anmeldelser, der indgaar til Kontoret, kan befindes at være fuldstændig i Orden.

For det andet foreslaar man den Ændring af Raadets Sammensætning, at der i Raadet skulde være Repræsentanter for Erhvervsorganisationerne, og jeg forstod paa det ærede Medlem Hr. Prieme, at han havde ventet at finde Tilslutning fra min Side til en saadan ændret Affattelse. Det maa imidlertid bero paa en fuldstændig Misforstaaelse fra det ærede Medlems Side.

I Lovforslagets § 2, 2det Stykke, stilles en Række Betingelser. Man siger: Formanden maa ikke være knyttet til nogen Erhvervsvirksomhed eller Erhvervsorganisation, og Kontrolraadets øvrige Medlemmer bør ligeledes, saa vidt muligt, være uafhængige Erhvervsvirksomheder og Erhvervsorganisationer, hvis Forhold umiddelbart berøres af denne Lov. Det, jeg fremhævede, var det, at det er af stor Værdi, at Ministeren udnævner samtlige af Raadets Medlemmer, at Raadets Sammensætning sker udelukkende paa Ministerens Ansvar, men jeg advarede mod de indskrænkende Bestemmelser, som staar i § 2. Jeg vilde mene, at det for den højtærede Minister vilde have været en Fordel at være fri for enhver Indskrænkning, saaledes at han fuldt ud og i enhver Henseende stod

frit over for Udnævnelsen af Raadets Medlemmer. Fra konservativ Side foreslaar man en helt anden Sammensætning, 11 Medlemmer, hvoraf 6 skulde udnævnes efter Indstilling fra de forskellige Erhvervsrepræsentationer. Det vilde jo give Raadet en fuldstændig ændret Karakter, det vilde gøre Raadet, oven i Købet dets Flertal, afhængigt af Erhvervsorganisationerne, og derved vil man faa en helt anden Stilling for Raadet. Der kan jo ikke være Tvivl om, at det vil være af afgørende Betydning, at Raadet er fuldstændig uafhængigt; det vil ikke sige, at Raadet ikke skulde kunne pleje nyttige Forhandlinger, modtage Raad fra Erhvervsorganisationernes Side, men selve Raadets Sammensætning og dets Afgørelser bør naturligvis være ganske uafhængige. Det, som det ærede Medlem maaske sigter til, naar han har troet, at jeg vilde anbefale en saadan Ordning, er, at jeg synes ikke, man skal være saa forsigtig med at tage Folk, som har haft eller har med noget at gøre. Det er et helt andet Synspunkt.

Det har ogsaa stødt mig og sikkert flere, at man i det konservative Forslag ikke blot tager Sigte paa urimelig høje Priser, men ogsaa paa urimelig lave Priser, det vil sige, at man vil lade dette Raad gøre den Gerning, som i Virkeligheden tilkommer Brancheforeningerne, og som disse udfører, idet de søger at tilvejebringe loyale Konkurrenceforhold mellem deres Medlemmer indbyrdes. Det er rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Prieme udtalte, at i den Henseende afgiver den norske Lovgivning et Forbillede, men det er rigtignok et Forbillede, jeg meget nødig vil efterligne, det er just noget af det, der har stødt mig ved Gennemgangen af det norske Materiale, at det peger tydeligt hen paa en offentlig Regeringsregulering, som ikke for-kaster Karteller og Monopoler, men tværtimod anerkender deres Eksistens og ikke blot i visse Tilfælde kan forbyde Karteldannelser, men endog opmuntre dertil. Det, man ved den udvidede Bemyndigelse, der nu søges, tilstræber, er i Virkeligheden en Bemyndigelse for Regeringens Organ til at beordre Folk til at indgaa Karteller. Det er altsaa den Udvikling, det ærede Medlem henviser til; den virker paa mig overmaade frastødende. Jeg tror ikke, man fra et Borgerstandpunkt, et Forbrugerstandpunkt og for øvrigt heller ikke fra et forretningsmæssigt Standpunkt skulde tage Sigte paa ad Lovgivningens Vej at tage Forholdsregler mod urimelig lave Priser.

Saa er der endvidere dette, at man efter